

Tato práce se zabývá vývojem fenianských příběhů o hrdinských činech Finna (známé také pod jménem Fion či Fingal) a jeho pluku, tzv. fian, jak o tom vyprávěl jeho syn, bard Oisín (později znám jako Ossian). Fenianské příběhy jsou dnes unikátní součástí dějin literatury, jelikož fascinují čtenáře po více než tisíc let a stále se píše dodnes. Od 12. století, kdy byl sepsán první kodex s názvem Leinsterská kniha (The Book of Leinster), obsahující mj. pět příběhů o hrdinovi jménem Finn Mac Cumhaill a jeho družině, vidělo světlo světa několik stovek děl se stejnou tematikou. Některé jsou dnes téměř neznámé, jiné byly úplně ztraceny a jiné se naopak, se staly inspirací pro celou éru.

Příběh o hrdinovi jménem Finn a jeho družině byl poprvé zapsán v Irsku ve 13. století (některé zdroje uvádějí století dvanácté.) a byl hlavním příběhem tzv. fenianského cyklu. Tento příběh sám o sobě je ale mnohem starší, jelikož koloval po staletí jako součást ústní tradice Irska a Skotska. Původní příběh se po staletí značně změnil. To samé se stalo i Finnovi, který se stával čím dál tím více populárním hrdinou, až se příběhy o něm a jeho družině staly jednou z hlavních součástí ústní slovesnosti jak v Irsku, tak ve Skotsku. Původní příběh, Báseň o Fothad Canainne (The Poem of Fothad Canainne), ve kterém se nachází jedna z nejranějších zmínek o Finnovi, ukazuje tohoto hrdinu v poněkud neobvyklém světle – Finn je tu popisován pouze jako člen družiny hrdiny jménem Fothad, a ne jako její vůdce jako v novějších verzích. V polovině 12. století byl v Irsku sepsán jeden z nejvýznamnějších kodexů raného středověku – Leinsterská kniha, která obsahovala mj. i pět příběhů s fenianovskou tematikou. Zde se hrdina již objevuje ve své tradiční roli vůdce vojska. Nejdůležitější příběh o skutcích Finna, Vyprávění starců (The Tales of The Elders of Ireland), byl však sepsán až o století později, tedy ve 13. století.